

Afscheid burgemeester (Stef) Strous van Gemeente Maasgouw

Dames en heren, geachte aanwezigen,
Geachte heer Strous, beste Stef,

Vandaag neemt de gemeente Maasgouw afscheid van een bijzondere burgemeester, die Maasgouw de afgelopen jaren heeft geleid, geïnspireerd en verenigd. Het is met een mengeling van trots, dankbaarheid en een vleugje weemoed dat we stilstaan bij het einde van zijn burgemeesterschap.

En ik begin - dan is de toon maar gezet – met een cadeautje. Je bent, beste Stef, pas de tweede burgemeester die deze nieuwe en bijzondere blijk van waardering mag ontvangen. Leontien Kompier was gisteren de eerste.

Dit kunstwerkje van José Fijnaut symboliseert een laatste blik vanuit de palm van een groetende hand. Op de hardstenensokkel staat een gekromde steel, als verbeelding van de Maasstroom, de levensader van Limburg. Ik hoop dat het een mooie plek krijgt bij jou thuis.

Geachte aanwezigen,

Burgemeester Strous, **is**, als we zijn waarnemerschap meerekenen, de langst zittende burgemeester in Limburg. Ikzelf ben alweer de vierde gouverneur die hij meemaakt tijdens zijn ambt. Maar wel de laatste.

Stef, je bent zelfs de eerste die een volledige termijn – sterker nog , twee hele termijnen - burgemeester van deze mooie gemeente heeft volgemaakt. Een gemeente die op 1 januari 2007 is ontstaan uit de toenmalige gemeenten Heel, Maasbracht en Thorn. Maar dan komt nu toch het moment om het figuurlijke stokje over te dragen aan jouw opvolger, Dion Schneider. Maar ook letterlijk, naar mooi Limburgs gebruik, de wandelstok door te geven aan de na jou langst zittende burgemeester, Wilma Delissen van Peel en Maas.

Jouw vastberadenheid en onvermoeibare inzet, om de samenwerking te versterken binnen de regio, maar ook over landsgrenzen heen, hebben bijgedragen aan de groei en ontwikkeling van deze prachtige gemeenschap. Zo gaf je tien jaar lang op je eigen, enthousiaste manier leiding aan de Kring van 7 Midden-Limburgse burgemeesters.

Daarbij was je voor jongere of minder ervaren ambtsketendragers een pater familias, bij wie zij terecht konden voor een reflectie op hun handelen. Of voor een fijn gesprek

over de kneepjes van het vak. Dat vak bestond voor jou voor een groot deel uit inhoud. Haantje de Voorste willen zijn, of altijd overal met je snufferd vooraan willen staan, dat was aan jou niet besteed.

Binnen de grensoverschrijdende samenwerking Euregio Rijn-Maas-Noord zette je je in om Europa minder abstract en méér begrijpelijk te maken voor de inwoners van de Duits-Nederlandse grensregio. Door de directeur van deze Euregio wordt je van grote waarde genoemd voor de goede relatie tussen de buurlanden.

Je bent een bruggenbouwer, iemand die mensen bij elkaar brengt en gemeenschappen versterkt.

Onder jouw leiderschap hebben we gezien hoe Maasgouw bloeide, nieuwe kansen werden gecreëerd en de gemeente floreerde op diverse gebieden. Zoals bijvoorbeeld het gemeente-overstijgend Servicecentrum MER. Een geslaagd samenwerkingsverband op het gebied van vergunningen, toezicht, handhaving, participatie, zorg en ondersteuning.

Maar je had ook aandacht voor detail en je was zeer begaan met het wel en wee van je medewerkers en toch vooral voor de inwoners van 'jouw' Maasgouw. Je betrokkenheid en toegankelijke persoonlijkheid maakten je geliefd bij die

inwoners. Dat blijkt wel uit je wekelijkse koffiemomentjes bij inwoners thuis aan de keukentafel. Waarbij je altijd een luisterend oor had voor de zorgen en behoeften van de mensen.

Als voorzitter van de gemeenteraad daag je de leden van de raad uit om met elkaar in debat te gaan op inhoud. Elkaar een spiegel voor te houden, zonder dat persoonlijk te maken. Je bent een warm pleitbezorger van het betrekken van jongeren bij de lokale politiek. Niet alleen om ze kennis te laten maken met democratie, politiek en de werking van de gemeente, maar vooral ook om te luisteren naar hun mening en leefwereld en hen actief te betrekken bij gemeentelijke plannen.

Beste Stef,

Als burgemeester ben je publiek bezit, krijg je vrijwel dagelijks te maken met een ingewikkelde spagaat waarbij je het nooit voor iedereen **precies** goed kan doen. Bij de een gaan de hakken in het zand en bij de ander de handen op elkaar.

De manier waarop jij daar jouw evenwicht in hebt gevonden en daar bij anderen balans in hebt gebracht waardeer ik zeer.

Jouw liefde voor de rol van burgervader op mooie én moeilijke momenten spatte ervan af.

Dat kon je niet alleen. Daarbij kon je rekenen op fantastische ondersteuning. Van collegeleden, de griffie en jouw ambtelijke organisatie, Maar vooral toch van jouw echtgenote, Lian. Dankjewel, Lilian, dat Maasgouw en Limburg **jouw** Stef ruim 13 jaar mochten lenen. Kom eens even naar voren om een hartelijke applaus én een bosje bloemen in ontvangst te nemen.

[adempauze]

Stef, ik wil vandaag niet alleen stilstaan bij het afscheid van jou als burgemeester, maar ook aandacht vragen voor jouw inzet voor de gemeenschap als mens, als actief vrijwilliger. Ook daarin vond én bracht je balans en verbinding. Dat begon al tijdens je studie Andragologie, in Utrecht. Ik moest dat woord overigens even opzoeken. Het is een specialisme binnen de sociale wetenschappen dat tot doel heeft de volwassen mens bij te staan in de ontwikkeling tot mondigheid, autonomie, humaniteit en verantwoordelijkheid.

Dan weet u waar u Stef Strous allemaal nog voor kunt bellen, mocht het een keertje nodig zijn.

Goed, ik dwaal af. Terug naar jouw vrijwilligerswerk. Al in 1981 startte je als vrijwilliger bij vormingscentrum de Raaskelder in Utrecht en droeg je bij aan bewustwording van medewerkers in de eerstelijnsgezondheidszorg. Tot de dag van vandaag ben je

altijd maatschappelijk betrokken geweest. Vaak zelfs in meerdere vrijwilligersfuncties tegelijkertijd.

Of het nu ging om sociaal-culturele activiteiten voor mensen met een licht-verstandelijke beperking, voorzitterschap van KWF Kankerbestrijding in Weert, voorzitterschap van buurtvereniging De Molenwiek in de wijk Molenakker, secretaris én penningmeester van de Stichting Bevordering Vakmanschap Eindhoven. Jij toonde je overal en altijd een gewaardeerd ambassadeur en was nooit te beroerd om zelf **ook** de handjes uit de mouwen te steken.

Na je terugkeer naar Limburg werd je in 1997 bestuurslid van de Montessorischool in Weert. Geen verrassende zet, gezien jouw achtergrond in het onderwijs. In die tijd werd je ook actief binnen de Partij van de Arbeid, in het afdelingsbestuur van Weert. Integriteit en transparantie handelen stonden daarbij, net als tijdens jouw burgemeesterschap, hoog in het vaandel. Niet voor niets dat je bij de verkiezingen in 2006 werd gekozen tot gemeenteraadslid in Weert en vrijwel meteen daarna werd benoemd tot wethouder.

Ook was je tot 2021 was je voorzitter van de raad van toezicht van de Stichting Monumentenwacht Limburg. Daarmee heb je

een belangrijke bijdrage geleverd aan het erfgoed van onze provincie.

Namens de gehele gemeenschap wil ik je als burgemeester én als vrijwilliger bedanken voor jouw dienstbaarheid en tomeloze toewijding aan de gemeente Maasgouw en aan levendige, krachtige gemeenschappen. Hier, maar ook en op andere plekken. Je hebt een verschil mogen maken in het leven velen en jouw bijdrage zal nooit worden vergeten.

[adempauze]

Stef Strous, geboren in Ell maar getrouwd met Maasgouw, vandaag leg je je ambtsketen af. Maar je krijgt er iets heel moois voor terug. Ten eerste de vrijheid om als ambteloos burger te genieten van al dat moois waar je aan hebt mogen bijdragen.

Maar ten tweede, **en het is mij een groot genoegen**, mag ik hier wereldkundig maken dat het Zijne Majesteit de Koning heeft behaagd jou te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje Nassau, voor al jouw inspanningen.

Deze onderscheiding is niet zomaar een erkenning, het is een eerbetoon aan iemand die – ik zei het zojuist al - het verschil

heeft gemaakt in de levens van velen. Iemand die zichzelf opoffert ten behoeve van anderen, zonder te vragen om erkenning of lof. Een persoon wiens daden een voorbeeld vormen voor ons allemaal.

Dat verdient een dikke proficiat en een groot applaus.